

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3274/2017. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.072/2016/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.072/2016/6. számú ítélete ellen terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt 2017. április 7-én, a Kaposvári Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróságra 2017. május 3-án érkezett be. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2017. május 20-án kiegészítette, majd ahhoz 2017. szeptember 18-án és 2017. október 2-án csatolt további két, más ügyekben keletkezett és a Fővárosi Törvényszék által jóváhagyott megállapodást, jogi képviselője nyilatkozatát a Pécsi Ítéltábla támadott ítélete kihirdetésének körülményeiről, valamint a Fővárosi Törvényszék 33.P.22.154/2016/22. számú ítéletét. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével, I. cikk (1) bekezdésével, VI. cikk (1) bekezdésével és XXIV. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszról és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az indítványozóról az egyik internetes médiaszolgáltató (a továbbiakban: alperes) több olyan cikket is megjelentetett, amelyek azzal foglalkoztak, hogy az indítványozó – aki a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőjeként a megyei közgyűlés tagja – a kaposvári Fő utca sétáló szakaszára Ford Mustang típusú személygépjárműjével rendszeresen behajt, és a lakása előtt parkol.
- [3] 2.1. Az első cikk leírta, hogy az indítványozó másfél éve rendszeresen behajt a sétálóutcába, és ott a háza előtt, a díszburkolaton parkol. A cikk szerint az alperesnek nincs tudomása arról, hogy az indítványozónak erre van-e engedélye, azt viszont tapasztalta, hogy a jelenség több olvasója szemét is zavarta, ugyanis a sétálóutcában parkoló járműről három – különböző időpontokban készített – fényképfelvételt is küldtek hozzá (ezek közül kettőt a cikk is tartalmaz). A cikk arra is kitért, hogy az indítványozó az egyik internetes közösségi média felületen bejelentette, feljelentést tesz a kaposvári közterület-felügyelők ellen, amiért rendszeresen vegzálják őt, mert a Fő utcai lakása előtt parkol. A cikk rámutat: az indítványozónak ez a bejegyzése elhallgatta azt a lényeges és közismert körülményt, hogy az érintett útszakasz három évtizede sétálóutcaként funkcionál. Megoldási javaslatként pedig azt veti fel, hogy az indítványozó szabályosan parkolhatna a kb. 20 méterre található utcában, ahogy ezt mások is teszik.
- [4] A második cikkben az alperes kifejtette, nem az indítványozó személye, vagy autójának típusa a lényeg, hanem a jelenség, hogy valaki a sétálóutcában a díszburkolaton parkol, és ha erre felhívják a figyelmét, perrel fenyegetőzik. A cikk leszögezi: az indítványozónak nincs engedélye személygépjárműjével a Fő utcában várakozni. Ennek alátámasztására a helyi önkormányzat témakört szabályozó rendeletét is idézi, amely alapján csak behajtási engedély adható ki, amely a Védett övezetben történő várakozásra nem jogosít. A cikkben végül megszólaltatták a közterület-felügyelet vezetőjét is, aki az érintett szakaszon szabálytalanul várakozó személygépjármű-tulajdonosokkal szemben szigorúbb fellépést ígért.
- [5] A harmadik cikk idézi az indítványozó bejegyzését az egyik internetes közösségi média felületről. Az indítványozó ebben arra utal, hogy érdeklődésére a kormányhivatal megerősítette őt abban, hogy nem követett el szabálytalanságot, amikor személygépjárműjével a kaposvári fő utcában várakozott. Ezt a kijelentést azonban a cikk cáfolja, és felhívja a figyelmet arra, hogy az érintett útszakaszon nemcsak a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) szabályait kell betartani, hanem

a sétálóutca forgalmi rendjét szabályozó önkormányzati rendeletét is. Az ez utóbbiban foglaltak alapján pedig nem adható ki az érintett útszakaszra személygépjárművel várakozást lehetővé tevő engedély, így ilyenell az indítványozó sem rendelkezhet. Ennek tudatában az alperes is felkereste a kormányhivatalt, és tájékoztatást kért arról, hogy lehet-e személygépjárművel a sétálóutcában várakozni. A kormányhivatal a jogszabályi környezet áttekintése és értelmezése után azt a választ adta, hogy a Védett övezetben várakozni tilos, a lakossági behajtási engedéllyel rendelkező járművezetőnek az ingatlan megközelítését illetve elhagyását – a KRESZ szabályainak figyelembe vételével – a lehető legrövidebb úton és időtartam alatt kell végrehajtania.

- [6] Ezekhez a cikkekhez számos komment érkezett, amelyekkel kapcsolatban az volt az alperes gyakorlata, hogy azokat a megjelenésük után moderálja, és amelyek tartalmát jogsértőnek ítéli meg, azokat nyomban eltávolítja a honlapról. Az alperessel szemben az indítványozó két sajtó-helyreigazítási pert is kezdeményezett, de kérészeit a Kaposvári Törvényszék elutasította.
- [7] 2.2. Az indítványozó a fent említett három cikk és az azokhoz tartozó jogsértő kommentek miatt bírósághoz fordult, és kérte személyhez fűződő jogai megsértésének a megállapítását, az alperes eltiltását a további jogsértéstől, nyilvános elégtétel adását, 10 millió Ft sérelemdíj megfizetését, valamint a cikkek és a kommentek eltávolítását az alperes honlapjáról.
- [8] A Kaposvári Törvényszék az indítványozó keresetét kisebb részben alaposnak találta, és a 2016. április 27-én kelt 23.P.21.238/2015/18. számú ítéletével több, az ítélet rendelkező részében pontosan megnevezett kommentet az indítványozó személyhez fűződő jogait sértőnek minősített, és ezekre tekintettel kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 800 000 Ft sérelemdíjat az indítványozó javára.
- [9] Az ítélet indokolása kiemelte, hogy – amint azt az indítványozó korábbi pereiben meghozott ítéletek is rögzítették – a helyi önkormányzat rendelete alapján kiállított behajtási engedély az indítványozót csak a lakcímére való bejutáshoz szükséges időtartamra jogosítja be- és kihajtásra, azzal azonban a védett övezetben nem várakozhat. Azt pedig az indítványozó is elismerte, hogy személygépjárműve méretei miatt a kapubejárón keresztül nem tud az ingatlanára behajtani, ezért a sétálóutcában szokott megállni. A bíróság megállapította, hogy a kifogásolt cikkek nem tartalmaznak olyan valótlan tényállítást, illetőleg nem tüntetnek fel valós tényeket olyan hamis színben, amelyek az indítványozó jó hírvének sérelmét eredményezné. A cikkekben tükröződő negatív véleményt pedig a közszereplő indítványozónak el kell viselnie. A cikkek hangvétele gúnyos, de nem kirívóan durva, bántó vagy megalázó, ezért az azokban foglaltak a bíróság szerint a véleménynyilvánítás szabadsága határain belül maradtak.
- [10] Az indítványozó azonban a cikkekhez fűzött kommentek miatt is jogvédelmet kért. A bíróság megállapította, hogy az alperes felelősséggel tartozik a cikkeknel mások által elhelyezett tartalmakért, a 19/2014. (V. 30.) AB határozat és az irányadó bírói gyakorlat alapján. Az alperes a fent írtak szerint moderálta is a cikkekhez érkező kommenteket, azonban a bíróság által a rendelkező részben megjelölt hozzászólásokat több mint fél évig a honlapján tartotta, és nem törölte rögtön, amikor az indítványozó azokat kifogásolta. A bíróság ezért a kifejezetten trágár, kirívóan durva és megalázó kommentek tekintetében megállapította az indítványozó becsülethez fűződő személyiségi joga megsértését, és az alperest sérelemdíj megfizetésére kötelezte.
- [11] 2.3. Az ítélet ellen az indítványozó és az alperes is fellebbezett. A fellebbezések folytán eljáró Pécsi Ítéltábla a 2017. január 12-én kelt – és a jelen alkotmányjogi panasszal támadott – Pf.III.20.072/2016/6. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] Az ítéltábla az indokolásban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetéseket levonva helyes érdemi döntést hozott. Az indítványozó azon kifogására, mely szerint senki soha nem bizonyította, hogy ő bármikor öt percet meghaladóan várakozott volna személygépjárművével a sétálóutca díszburkolatán, az ítélet indokolása rögzíti, hogy ezt maga az indítványozó írta le az egyik internetes közösségi média felületen közzétett bejegyzésében, ami a cikksorozat kiváltó oka volt. Itt ismerte el az indítványozó azt is, hogy 2002 óta jár be rendszeresen a lakása elé a személygépjárművel. Az ítéltábla megjegyezte, hogy a KRESZ 1. számú függelék III. A közúti forgalommal kapcsolatos fogalmak rész d) és e) pontja értelmében: „d) Megállás: járművel a be- és a kiszálláshoz, vagy a folyamatos fel- és lerakáshoz szükséges ideig, illetőleg – ha a vezető a járműnél marad – egyéb okból legfeljebb 5 percig történő egy helyben tartózkodás. e) Várakozás: járművel a megállásnál hosszabb ideig történő egyhelyben tartózkodás.” Mivel az indítványozó a saját előadása szerint a személygépjárművet minden alkalommal elhagyta, egy helyben tartózkodása a KRESZ szerint, annak időtartamától függetlenül, várakozásnak minősül.

- [13] Az indokolás kiemeli, hogy az indítványozó közszereplő, akinek a magatartása a közérdeklődés középpontjában áll, ezért el kell viselnie a kritikákat és a negatív véleményeket is, ha azok nem indokolatlanul bántóak vagy megalázóak. Ilyen tartalma a kifogásolt cikkeknek az ítélet tábla szerint nem volt.
- [14] Külön kitért az ítélet tábla arra, hogy az indítványozó személyes előadásaira figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy a másodfokú eljárásban becsatolt, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. november 3-án kelt, 1.K.27.324/2016/5/II. számú ítélete hatályon kívül helyezte Kaposvár Megyei Jogú Város Jegyzője I/1323-10/2016. ügyiratszámú határozatát. E határozat korábban 30 000 Ft közigazgatási bírságot szabott ki az indítványozóra, amiért ő három konkrétan nevesített időpontban a védett övezetben parkolt. Mivel azonban a közterület-felügyelet fényképfelvételei a személygépjárművet csak üres állapotban rögzítették, a megszakítás nélküli egy helyben tartózkodásról videofelvétel nem készült, a parkolás megtörténtekor a közterület-felügyelők nem voltak a helyszínen – csak akkor, amikor az indítványozó a személygépjárműbe be akart szállni –, az indítványozó pedig azt állította, hogy nem ő parkolt le, hanem „egy általa megnevezni nem kívánt hozzátartozója”; ezért a közigazgatási és munkaügyi bíróság nem látta bizonyítottnak a jogsértést, és hatályon kívül helyezte a közigazgatási bírságot kiszabó határozatot. Az ítélet tábla szerint e becsatolt ítélet az indítványozó számára nem vezethet kedvezőbb döntés meghozatalára, mert csupán azt állapítja meg, hogy az abban megjelölt időpontokban nem bizonyított, hogy ő állította le a személygépjárművet, de azt nem cáfolja, hogy más időpontokban – ahogy ezt ő maga is előadta – a Fő utcán várakozott.
- [15] Az ítélet tábla megerősítette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint a kifogásolt cikkek az indítványozó személyiségi jogait nem sértik; az pedig nem igényelt további bizonyítást, hogy az indítványozó közlekedési szokásainak a véleménynyilvánítás szabadsága keretei között maradó kipellengérezéséhez az ő pártállása hozzájárult-e.
- [16] Az ítélet tábla az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlata, valamint az Alaptörvény rendelkezései alapján rámutatott, hogy az alperes a cikkeihez fűzött kommentek tartalmáért helytállni tartozik. A kommentek tekintetében a szabad véleménynyilvánítás jogát az érintettek becsülethez, jó hírnévhez való jogaival összemerve kell állást foglalni arról, hogy tartalmuk jogsértő-e. Nem elvárás az alperessel szemben, hogy internetes hírportálján a kommentelés lehetőségét kizárja, azonban ellenőrzést kell gyakorolnia legalább olyan mértékben, hogy ha az érintett valamely komment kapcsán kifogást emel, azt el kell távolítania. A jelen ügyben az alperes e feladatának csak késedelmesen, hónapokkal az indítványozó kifogása és eltávolításra történő felszólítása után tett eleget. Ez pedig megalapozza a jogsértés megállapítását és a sérelemdíjban való marasztalást.
- [17] 3. A Pécsi Ítélet tábla ítélete ellen az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be, és kérte az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [18] 3.1. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként felsorolta az R) cikk (2) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését és a XXIV. cikk (1) bekezdését.
- [19] Az indítványozó előadta, hogy róla a média valótlanosságokat állított, megrágalmazta őt „szabálysértések elkövetésével”, való tényeket hamis színben tüntetett fel. Kifogásolta, hogy bár az ügyében született elsőfokú ítélet ellen fellebbezett, és mellékelte a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fent ismertetett 1.K.27.324/2016/5/II. számú ítéletét is, annak jogerejére mégsem volt tekintettel a Pécsi Ítélet tábla, ahogyan a tárgyaláson elhangzott *novumokra* sem. Ezt a konklúziót az indítványozó abból vonta le, hogy amikor a tanácsülés után kb. 10 perccel az ítélethirdetésre visszament a tárgyalóterembe, „a tanács asztalán egy megszóvegezett, nyomtatott, több oldalas ítélet feküdt”, ezért a tárgyalás szerinte „mindössze egy színjáték volt.” Ezen állítása alátámasztásaként az indítványozó 2017. szeptember 18-án jogi képviselője nyilatkozatát is beküldte az Alkotmánybíróságnak. Az ítélethirdetés körülményeit a jogi képviselő az indítványozóval egyezően adta elő. Az indítványozó felháborítónak tartja, hogy ma Magyarországon előre eldöntött, megszóvegezett ítélet születhet, és azt is, hogy a Pécsi Ítélet tábla a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság közigazgatási bírságokkal kapcsolatos, jogerős ítéletét semmibe veheti. Kritizálta a Pécsi Ítélet tábla támadott ítéletét, amiért az „abszolút nem vizsgált semmit”, míg a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság becsatolt ítélete részletesen, tanúmeghallgatással, okiratok értékelésével hozott az ott nevesített három közigazgatási bírságról jogerős ítéletet. Az indítványozó szerint ezért a támadott döntés meghozatala sértette a tisztességes eljáráshoz való jogát.

- [20] 3.2. Az indítványozó – további releváns alkotmányjogi érvelés nélkül – 2017. szeptember 18-án megküldött az Alkotmánybíróságnak két, a Fővárosi Törvényszék által 33.P.22.155/2016. és 29.P.22.536/2016. számokon jóváhagyott, 2016. október 20-án kelt megállapodást, amelyeket személyiségi jogok megsértése miatti peres eljárásokban kötött olyan alperesekkel, akik a fent említett három cikk tartalmát átvéve, arra utalva jelentettek meg cikkeket. Ezekben a megállapodásokban az alperesek elismerték az indítványozó személyiségi jogainak a megsértését, és az egyik alperes 300 000 Ft sérelemdíj megfizetését is vállalta.
- [21] 2017. október 2-án az indítványozó egy további elsőfokú döntést is beküldött az Alkotmánybíróságnak. Az ennek alapjául szolgáló eljárásban az indítványozó – mint alperes – személyiségi jogai megsértése iránt indított pert egy további médiaszolgáltató alperes ellen. A Fővárosi Törvényszék a 2017. szeptember 5-én kelt, 33.P.22.154/2016/22. számú elsőfokú ítéletében a keresetet részben alaposnak találta, megállapította az indítványozó becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogai megsértését, és az alperest a kifogásolt cikk kiegészítésére, valamint 700 000 Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte. Az eljárás során vizsgált cikk tartalma a fent említett három cikkben foglaltakon alapult.
- [22] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [23] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [24] 5. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy a Pécsi Ítéltábla támadott ítélete ellentétes az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével, I. cikk (1) bekezdésével és VI. cikk (1) bekezdésével.
- [25] Az R) cikk (2) bekezdése deklarálja, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Az I. cikk (1) bekezdése szerint pedig az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége. Az Abtv. 27. §-a szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” A fent említett cikkek nem konkretizálnak az indítványozó számára olyan Alaptörvényben biztosított jogot, amelynek vélt sérelmére az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt lehetne alapítani. Megállapítható továbbá, hogy az indítvány csak felsorolta az Alaptörvény ezen cikkeit, mint sérülni vélt rendelkezéseket, de azokhoz a támadott döntésre vonatkoztatható, releváns alkotmányjogi érvelést nem kapcsolt, így ezek tekintetében nem vizsgálható érdemben a bírói döntés alaptörvény-ellenessége. A magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogot deklaráló VI. cikk (1) bekezdése kapcsán ugyancsak megállapítható, hogy azt az említésen kívül nem hozta összefüggésbe a támadott bírósági ítélettel az indítványozó, és nem fejtette ki, hogy e jogának sérelmét mi okozza. Ezért az alkotmányjogi panasz ezen része sem felel meg a határozott kérelem kritériumainak.
- [26] 6. Az indítványozó azt is állította az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozva, hogy a Pécsi Ítéltábla ítélete nem volt tekintettel a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság általa a másodfokú eljárásban becsatolt 1.K.27.324/2016/5/II. számú ítéletére, amely hatályon kívül helyezte azt a határozatot, amely három konkrét ügyben az indítványozóra közigazgatási bírságot szabott ki védett övezetben parkolásért. Mivel az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot fogalmazza meg, az indítványozó pedig a Pécsi Ítéltábla eljárását és döntését kifogásolta, ezért az Alkotmánybíróság úgy tekintette, hogy hivatkozása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra irányult.

- [27] Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E befogadási kritériumnak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozó alkotmányjogi panasz-elem nem felel meg, az alábbiak miatt.
- [28] 6.1. A Pécsi Ítéltábla támadott ítéletének indokolása – az alkotmányjogi panaszban foglaltakkal ellentétben – külön és részletesen elemezte az indítványozó által becsatolt Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.324/2016/5/II. számú ítéletét. Kimondta, hogy mivel ez az ítélet csak három, ott megjelölt időpontban történt parkolásra vonatkozott, ezért nem cáfolja azt, hogy más időpontokban az indítványozó személygépjárművel a Fő utca Védett övezetében várakozott – ahogy más előadásaiban ezt maga az indítványozó is említette. Az indítványozó által kifogásolt cikkek egyébként sem a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében említett, három konkrét parkolásról szóltak, hanem általánosságban kritizálták a sétálóutcába történő, évek óta rendszeresen ismétlődő behajtást és ott a személygépjárművel való várakozást, valamint ennek a jelenségnek a jogszabályi hátterét és az olvasók általi elítélését mutatták be. Az ítéltábla szerint ezért a becsatolt ítélet, és az indítványozó által csatolt egyéb iratok – elbírálásuk esetén – nem eredményezték volna számára kedvezőbb határozat meghozatalát, így a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 235. § (1) bekezdése alapján ezeket figyelmen kívül kellett hagyni.
- [29] 6.2. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a következetes gyakorlat szerint „tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11], 3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [29]}.” {3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság nem osztotta az indítványozó azon álláspontját sem, amely szerint önmagában az, hogy a támadott ítélet indokolása milyen terjedelemben foglalkozik az általa felhozott bizonyítékokkal, felvetné az ítélet alaptörvény-ellenességét. Amint arra az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott, „az indokolás terjedelme önmagában nem fokmérője a tisztességes eljárás követelményének, így ezen formai szempont önmagában eleve nem alkalmas alapjogi sérelem okozására” {3183/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3183/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi: „A bírósági joggyakorlat egységének biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a rendes bíróságok, kiemelten a Kúria feladata, ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. [...] Az alaptörvény-ellenesnek vélt bírói döntésnek közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie, nem pedig azáltal, hogy eltér bíróságok más ügyekben hozott döntéseitől” {3065/2013. (II. 28.) AB végzés, Indokolás [12]–[13]}.

[32] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. §-ában, 29. §-ában és az 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

Budapest, 2017. október 10.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1021/2017.

